

Truyện cổ Phật giáo: Hái hoa dâng Phật được thọ ký

Có một lần đức Phật đi dạo ở thành La Duyệt. Trời đương độ mùa xuân, cảnh xuân tươi đẹp, thời tiết lý tưởng. Đức Phật thong thả từ thành trong đi vòng ra thành ngoài, nhìn cảnh sông nước tươi tốt, đồng cỏ mơn mớn xanh, Ngài thấy trong lòng thơ thới, an nhiên.

Bỗng dừng từ xa vọng lại tiếng ca, nghe sao mà ai oán, sao mà bi thảm đến thế! Lúc ấy, Đức Phật yên tịnh ngồi bên bờ suối.

Không lâu sau, một đoàn người đủ cả già trẻ nam nữ, trong tay ôm một bó hoa tươi, im lặng tiến đến gần. Từ xa, họ đã thấy đức Phật uy nghi, tướng hảo, như mặt trời mọc buổi bình minh, như trăng sáng giữa bầu trời đầy sao, còn có rất đông các vị đệ tử Bồ Tát vây quanh trước sau; trong lòng họ, ai nấy đều cảm thấy như mình bắt được một kho tàng quý báu, nên không ai bảo ai, như ong vỡ tổ, họ chạy đến trước mặt đức Phật, đánh lễ Ngài và nói:

- Bạch Thế Tôn! Chúng con thấy Ngài tướng hảo trang nghiêm, biết ngay Ngài chính là đức Phật tối tôn, chỉ có Ngài mới là bậc cứu thế chân chính mà thôi. Chúng con phụng mệnh quốc vương, mỗi ngày phải ra ngoài thành hái hoa để chưng bày trong hoàng cung, ngày nào không hái được hoa thì sinh mệnh chúng con khó có thể bảo toàn, chúng con sẽ bị khổ hình roi vọt trút trên đầu trên cổ không thương xót. Hôm nay chúng con có may mắn lớn gặp được Ngài là bậc Đại Thánh, giống như người bệnh được thuốc, thật không ai có thể hình dung được niềm vui mừng của chúng con. thỉnh cầu Thế Tôn tiếp nhận những bó hoa tươi chúng con xin cúng dường.

Đức Phật mỉm cười, xót thương họ mà nói:

- Không nên làm như thế. Các người phụng mệnh nhà vua mà hái hoa, nếu đem hoa tặng ta thì các người sẽ chịu sự trừng phạt của nhà vua, làm sao ta có thể nhẫn tâm lấy hoa của các người!

- Bạch Thế Tôn! Xin Ngài quan sát rõ tâm của chúng con. Được gặp Phật xuất thế là chuyện muôn ức kiếp khó mà có được. Chúng con thà xả bỏ cái thân mệnh ngắn ngủi đau khổ, đem hoa cúng dường Phật gieo trồng nhân duyên thiện lành và thoát khỏi cái thân phận đốn đau này.

- Nếu quả thật các người bị nhà vua xử phạt thì các người sẽ phải làm thế nào? Bạch Thế Tôn! Chúng con quyết không ân hận, vì dù cho có bị sát hại đi chăng nữa, thì nhờ nương vào công đức của Phật, chúng con chắc chắn sẽ không còn rơi vào nẻo ác, cuối cùng cũng sẽ sinh vào chỗ tốt đẹp an vui.

Người nào biết rõ rằng sống là khổ đau mới phát tâm muốn giải thoát một cách chân thật. Đức Phật mỉm cười, im lặng gặt đầu. Những người ấy bèn lấy

hoa rải lên thân Phật và chúng đệ tử Bồ Tát xung quanh Ngài. Không trung lập tức ngát lên hương thơm ngào ngạt.

Những người hái hoa thấy tôn nhan của đức Phật lộ vẻ hoan hỉ, họ bèn nhảy nhót vui mừng và xin thọ Tam quy, Ngũ giới.

Sau đó, đức Phật còn thuyết pháp Đại thừa Lục độ (Sáu Ba-la-mật) cho họ nghe. Những người hái hoa này đều phát tâm vô thượng, hiểu rõ sâu xa ý nghĩa Phật pháp, đạt được vị bất thối chuyển.

Đức Phật hoan hỉ thọ ký cho họ:

- Các người sau này sẽ thành Phật, đều có tên là Diệu Hoa.

Những người hái hoa đánh lễ đức Phật xong, vui vẻ lui đi. Cúng dường Phật bằng tâm chân thành, dù chỉ một đóa hoa cũng được Phật thọ ký, Phật pháp quả thật là không thể nghĩ bàn!

Trích truyện cổ Phật giáo